

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1Nt/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014758
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119014758.5

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Jaroslava Pučeka a Bc. Márie Snopkovej, v trestnej veci odsúdeného Y. Q., narodeného XX. januára XXXX, trvale bydliskom B. XX, I., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, rozhodujúc 8. septembra 2020 v Trenčíne o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného Y. Q., narodeného XX. januára XXXX na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trenčín sp. zn. 1T 27/2008 ako nedôvodný zamietá, nakoľko neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

08.07.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Trenčín pôvodne pod 1T 27/2008. Odsúdený v návrhu uviedol, že bol účastníkom vraždy p. W. a je mu ľúto, čo sa mu stalo, trest 23 rokov považuje za likvidačný.

28.10.2019 odsúdený doplnil jeho návrh (podanie doručené súdu 29.10.2019), pričom uviedol, že sa priznáva, že on usmrtil p. W. na príkaz Q. S.. Trestný čin spáchal pod tlakom a hrozbou, nakoľko mu S. povedal, že ak to neurobí, tak on dá zabiť jeho a jeho rodinu. Trestný čin spáchal v strese a zo strachu, aby sa niečo nestalo jemu a jeho rodine. Motívom objednávky vraždy zo strany S. bol pozemok pri Senci a záloha 1 milión Sk, ktoré mu S. dal pre W., ktoré mu odovzdal podľa zmluvy. Skutok nespáchal na mieste nález, ale na inom mieste. Poškodený W. nezomrel hneď, ale neskôr, nakoľko po jeho atakoch sa zdvihol zo zeme a videl, ako uteká preč. Ako sa poškodený dostal na miesto nález, on nevie a nevie ani to, kde a čo sa stalo s jeho taškou. On keď to videl a prebral sa zo šoku a uvedomil si, čo sa stalo, tak utekal preč, v potoku si umyl ruky, sadol do auta a išiel na diaľnicu. Opakuje, že vraždu p. W., ktorú on vykonal pod nátlakom, hrozbou a zo strachu a v strese, si objednal S.. To, čo spáchal, mu je veľmi ľúto a trápí ho to, ale vykonal to zo strachu, obavy o jeho život. Celé to dokazuje aj to, že p. W. zomrel 26.09.2007 a nie 25.09.2007. Hanbí sa za to všetko a trápí sa, ale inú možnosť nemal a polícii neveril a ani neverí. Je prirodzené, že S. bude všetko popierať a špiniť jeho. On nemá záujem nikomu škodiť alebo niekoho obviňovať, ale chce iba to, aby bol aj objednávateľ potrestaný. Z morálneho hľadiska začal veci objasňovať, nakoľko poškodený a jeho rodina musia poznať pravdu a zaslúžia si to. Trest 23 rokov považuje za likvidačný a nesprávny, preto trest nikdy neprijal. Skutok spáchal pod hrozbou tak, ako uviedol, a preto žiada primeraný trest 12 - 15 rokov. Nemá záujem zbavovať sa zodpovednosti a ani hádzať vinu na iného, chce iba pravdu.

11.11.2019 odsúdený doplnil jeho návrh (podanie doručené súdu 12.11.2019), pričom uviedol, že nikdy nebol na mieste nález poškodeného a nikdy mŕtveho poškodeného neprevážal v aute. Skutok sa stal inde, nie na mieste nález. Poškodený zomrel nie 25.09.2007, ale 26.09.2007 a preto je vystavený aj úmrtný list na 26.09.2007. Opakuje, že vraždu si objednal mafián S. pre pozemok a sumu 1 milión Sk.

Poškodený nezomrel hneď, ale niekde inde, nakoľko silou vôle ušiel z miesta konfliktu, čo vysvetľuje aj to, prečo je vystavený úmrtý list na 26.09.2007 a aj iné súdne dokumenty a dokumenty od notára, kde dôkazom je konanie o dedičstve. Žiada preto, aby bola povolená obnova konania a aby sa celá vec vyšetrila tak, ako sa má a aby nebol vinný len on, ale aj objednávateľ tohto skutku. Vo väzení je od 01.10.2007 a už si servítku pred ústa nedáva a dávať nemieni i napriek tomu, že niekto stále kryje mafiána S., ktorý je psychopatický notorický klamár. Je mu veľmi ľúto, čo spáchal a za celú vec sa hanbí a trápi ho to. Ublížil ľuďom, ktorí si to nezaslúžili. Konal v afekte a sám je prekvapený, ako dokázal ublížiť. Bol pod veľkým stresom, tlakom a obavou o jeho život. Báł sa, že keď to neurobí, tak mafián S. ublíži jeho rodine a jeho dá zabiť. Je mu to celé veľmi ľúto. Do pozornosti tiež dáva, že S. sa začal zaujímať o jeho rodinu a dcéru, koľko majú peňazí atď.. Z morálneho hľadiska musel urobiť a napísať KP TN a na súd. Nezbavuje sa viny, ale chce, aby bol postihnutý aj objednávateľ.

28.11.2019 odsúdený doplnil jeho návrh (podanie doručené súdu 02.12.2019), pričom uviedol, že splnil podmienky stanovené na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. a preto žiada, aby obnova konania bola povolená. Poukazuje na to, že sa ku skutku doznal a prezradil meno objednávateľa (mafián Q. S.), uviedol motív, ale aj to, že mu objednávateľ dal za to vopred sumu 300.000,- Sk, že skutok vykonal pod nátlakom, hrozbou zabitia a ohrozenia jeho rodiny, vydierania a vyhrážok zo strany objednávateľa. Trest, ktorý dostal (23 rokov) považuje za likvidačný, nezákonný a neprimeraný kvôli dôvodom, ktoré uviedol. Nebol použitý § 39 Tr. zák. a ani žiadne poľahčujúce okolnosti. Do pozornosti dáva, že keď niekto usvedčí objednávateľa vraždy, tak za päť vrážd dostane 12 rokov. On usvedčuje objednávateľa vraždy, ale nikto to nechce akceptovať, práve naopak, prokuratúra, polícia, ale aj súdy objednávateľa vraždy chránia (mafiána S.). Je toho názoru, že už stačilo sa podriaďovať súdnej mafii a príkazom X. atď.. Tento mafián sa zaujímal aj o rodinu poškodeného W., koľko majú peňazí atď.. V prípade S. je polícia, prokuratúra a súdy slepé a hluché a chránia objednávateľa vraždy. Lútuje a trápi ho, čo vykonal a bude ho to dusiť do konca života. Urobil zlú vec. Do pozornosti dáva, že ne je žiaden bezdomovec, ako to uvádza prokurátorka KP TN JUDr. V.. Poukazuje na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 157/07 a uvádza, že vždy mal a má kde bývať. Nikdy sa ničom nevyhýbal a poštu si vždy riadne preberal. Pred zatknutím bol zárobkovo činný na dohodu v spoločnosti PROPLUSCO spol. s r.o.. Prokurátorka KP TN ho špinavo očiernila, aby mu všetky obnovy súdy zamietli. To je dôkaz, že I. chápadlá a iných prokurátorov GP SR prenikli až na KP TN.

30.06.2020 sa vo veci uskutočnilo verejné zasadnutie, na ktorom bol vyslúchnutý odsúdený Q., ktorý zotrval na svojej argumentácii vyplývajúcej z návrhu na povolenie obnovy konania a jej jednotlivých doplnkov. Sumarizujúc argumentoval tak, že skutok spáchal on na objednávku Q. S., pričom výslovne pred súdom uviedol, že tohto v minulosti za objednávateľa predmetnej vraždy neoznačil, z ktorého dôvodu sa jedná o novú skutočnosť. Ďalej poukazoval na to, že poškodený zomrel v iný deň, ako je uvedené v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku. Zopakoval, že uložený trest považuje za neprimerane prísny, keďže iní odsúdení, ktorí vykonalí aj viac vrážd ako on, dostali tresty miernejšie, ako on. Navrhol vykonať dokazovanie výsluchom Q. S., vypracovaním znaleckého posudku o odboru psychológie, keďže v pôvodnom znaleckom posudku bolo uvedené, že nie je nebezpečný pre spoločnosť a tiež čítaním listinných dôkazov, konkrétne uznesení polície, ktoré predložil na verejnom zasadnutí.

08.09.2020 sa vo veci uskutočnilo ďalšie verejné zasadnutie, na ktorom bol opätovne vyslúchnutý odsúdený Q., ktorý viac - menej zotrval na jeho predošlej argumentácii, túto síce doplnil, avšak podstatu argumentov vyššie už uvedených nezmenil. K predošlej výpovedi Q. S., kde tento uviedol, že odsúdeného Q. poznal od roku 2000 do roku 2004 a že ho neskôr stretol v civile v roku 2006 - 2007, uviedol, že Q. S. poznal už z 90-tych rokov. To že ho mal stretnúť v civile v roku 2006 - 2007 je z jeho strany nepravda, nakoľko v roku 2005 bol Q. S. vo väzbe v ÚVV Ilava za kauzu Olejáři, kde ho chodil navštevovať aj s jeho ženou. Takže je to z jeho strany výmysel. Čo sa týka návštevy v ÚVV Ilava, Q. S. ho prosil, aby pomohol jeho žene a jeho deťom, či po finančnej stránke, ale aj aby dával na nich pozor. Výpoveď Q. S. podľa uznesenia č. I. 55 považoval za klamstvo. Pravdou je, že on prišiel s návrhom na predaj pozemku a podľa nejakej zmluvy, dohody mu Q. S. dal 1.000.000,- Sk pre poškodeného z dôvodu, aby bol pozemok prepísaný na neho. Tiež je klamstvo to, že za ním prišiel s tým, že je to podvod. Má tiež úmrtý list poškodeného W.. K osobe Q. S. ešte uviedol, že pokiaľ na minulom verejnom zasadnutí uviedol, že Q. S. čelí obvineniam zo 6-tich vrážd, nebol to výmysel, bola to pravda. Za 6 vrážd bol odsúdený na 20 rokov a 1 mesiac do maximálneho stupňa strázenia, trest vykonáva v Ružomberku. Poukázal na to, že Q. S. je notorický klamár, nakoľko uviedol, že síce má temnú minulosť, nemôže na ňu zabudnúť, ale nikoho nezavraždil, ani žiadnu vraždu nepripravoval. Následne bol odsúdený za dve

objednávky vraždy na 14 rokov a 6 mesiacov, teraz bol odsúdený za 6 vrážd na 20 rokov a 1 mesiac. Preto je toho názoru, že je možné prijať záver, že Q. S. klame o tom, že si žiadne vraždy nikdy neobjednal.

Ako už súd naznačil, na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného Q. a čítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiáli, a to jednak tých, ktoré navrhoval oboznámiť odsúdený Q., menovite uznesenia na č. I. 53 a 55 spisu a jednak tých, ktoré súd považoval za potrebné oboznámiť, menovite podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Trenčín 1T 27/2008 a 6Nt 86/2015. Postupom podľa § 298 Tr. por. v spojení s § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať znalecké dokazovanie z odboru psychológia na osobnosť odsúdeného Q. a ďalej výsluchy Q. S., pracovníčky matriky Bc. Q. S., notára X.. B. Q. a lekára, ktorý vypracoval znalecký posudok k pitve poškodeného W., ktoré všetky návrhy učinil odsúdený Q. v jeho podaniach, resp. na verejných zasadnutiach prostredníctvom ustanoveného obhajcu. S dôvodmi, prečo ich súd odmietol vykonať sa súd zaoberá nižšie v tomto odôvodnení.

Okrem skutočností, ktoré vyplynuli z podaní odsúdeného Q. a jeho výsluchu na verejnom zasadnutí, ktoré už súd podrobne popísal vyššie, na tomto mieste poukazuje na výsledky ďalšieho vykonaného dokazovania:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín 1T 27/2008 z 16.07.2008 („rozsudok 1T 27/2008“) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 2To 114/2008 z 15.01.2009 (ktorým bolo zamietnuté odvolanie Y. Q. proti prvostupňovému rozsudku) bol Y. Q. právoplatne odsúdený pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 25.09.2007 v katastrálnom území obce Hoština, časť Skalnaté, na lesnej ceste po prechádzajúcej ostrej slovnej hádke prebiehajúcej v osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 406, evidenčné číslo 2Z XXXXX, MPZ "CZ", predmetom ktorej bolo vyplatenie peňazí v sume 450.000,- Sk PhDr. F. W. v prospech Y. Q. na základe notársky overeného prehlásenia PhDr. F. W. zo dňa 12.07.2006, v úmysle získať majetkový prospech, po vystúpení z vozidla fyzicky napadol PhDr. F. W. tak, že ho niekoľkokrát uderil päťou a kopol do oblasti hlavy a následne nožom s pravdepodobnou dĺžkou čepele asi 10 cm 24-krát bodol do oblasti hrudníka, krku, chrbta a brucha, čím mu spôsobil mnohopočetné bodné a bodnorené poranenia krku, hrudníka, chrbta, brucha s bodnými poraneniami srdca, pľúc, pečene a obličky, ktoré zranenia spôsobili úrazovo krvácajúci šok a boli bezprostrednou príčinou smrti PhDr. F. W., následne telo nebohého odtiahol do blízkeho lesného porastu a z miesta činu zobral všetky osobné veci poškodeného PhDr. F. W. a pomocou platobnej karty VISA Electron č. 44 05 7789 8638 3861 vedenej na meno PhDr. F. W. vybral postupne v mestách Břeclav, Senica a Bratislava finančnú hotovosť 84.000,- Sk a 25.000,- CZK, ktoré použil pre vlastnú potrebu, za čo mu bol podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody 23 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pričom podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na tri roky a súčasne bolo rozhodnuté aj o náhrade škody.

V dôvodoch rozsudku 1T 27/2008 súd okrem iného uviedol, že pri rozhodovaní o treste prihliadol na účel trestu, na spôsob spáchania činu a jeho následky, formu zavinenia, ako aj na pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Berúc do úvahy všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m) Tr. zák.) a okolnosť, že opätovne spáchal zločin (§ 38 ods. 5 Tr. zákona), súd ukladal obžalovanému zvýšený trest odňatia slobody v rozpätí od 22 rokov a 6 mesiacov do 25 rokov, pričom so zohľadnením § 43 Tr. zák. uložil obžalovanému, ktorý spáchal žalovaný skutok v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a ktorý si tak nevzal ponaučenie z predchádzajúceho trestu, trest odňatia slobody v trvaní 23 rokov ako nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Krajský súd v Trenčíne v uznesení 2To 114/2008 z 15.01.2009 („uznesenie 2To 114/2008“), ktorým bolo zamietnuté odvolanie odsúdeného Q. proti rozsudku 1T 27/2008, okrem iného dôvodil, že vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného Y. Q. ako obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. b), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zák., pričom i tento výrok zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Vo vzťahu k výroku o treste pritom zistil, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťtri rokov, teda trestnej sadzby odňatia slobody určenej s použitím ustanovenia § 38

ods. 3 Tr. zák., uložený obžalovanému, je správny a zákonný, pretože okresný súd pri určení druhu a výmery trestu zohľadnil všetky zásady určené ustanoveniami § 23 a § 31 Tr. zák. z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Uznesením 6Nt 86/2015 z 31.01.2018 Okresný súd Trenčín („uznesenie 6Nt 86/2015“) zamietol návrh odsúdeného Q. na povolenie obnovy konania 1T 27/2008, pričom z uznesenia je zrejmé, že odsúdený Q. sa podaným návrhom domáhal obnovy konania 1T 27/2008, keď vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania a jeho dodatkoch uviedol, že novou skutočnosťou bolo, že vražda poškodeného W. bola vykonaná na objednávku mafiána Q. S.. Ďalšou novou skutočnosťou bolo, že peniaze, ktoré vybral z bankomatu cez kartu, ktorá patrila poškodenému W., nepoužil pre vlastnú potrebu, ale časť musel odovzdať mafiánovi Q. S.. Tiež poukazoval na to, že poškodený W. zomrel 26.09.2007 a nie 25.09.2007 vo večerných hodinách ako mu bolo kladené za vinu. Po vykonanom dokazovaní však súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že jedinou novou skutočnosťou bola zmena výpovede odsúdeného Y. Q. a to v časti, v ktorej uvádzal, že vražda poškodeného W. bola vykonaná na objednávku, pričom vraždu si mal objednať svedok Q. S.. Na podporu týchto tvrdení odsúdeného totiž súdu neboli predložené žiadne relevantné dôkazy, ktoré by tvrdenia odsúdeného potvrdzovali, keď svedok Q. S. vo svojej výpovedi poprel, že by si objednal vraždu poškodeného, pričom tohto svedka okrem tvrdení odsúdeného s poškodeným žiadny relevantný dôkaz nespájal. Napriek tomu, že objednávku vraždy svedkom Q. S. odsúdený v podanom návrhu na povolenie obnovy konania a aj na verejnom zasadnutí prezentoval ako fakt, z následnej výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplynulo, že je to v podstate jeho podozrenie - domnienka na základe toho, čo mu mal svedok Q. S. povedať. Navyše súd poukázal na skutočnosť, že ani prípadná objednávka vraždy svedkom Q. S. sama o sebe by nebola dôvodom na povolenie obnovy konania. Pokiaľ išlo o tvrdenie odsúdeného, že novou skutočnosťou je to, že skutok bol spáchaný na území Českej republiky v meste Břeclav a nie na Slovensku, kde bol poškodený W. nájdený, teda miesto nálezu sa nestotožňuje s miestom činu, súd poukázal, že napriek týmto svojim jednoznačným tvrdeniam následne odsúdený vo svojej výpovedi uviedol, že nevie, či poškodený zomrel v Českej republike, ale mal tam byť podľa jeho tvrdenia napadnutý neznámymi osobami. Uzavrel súd, že pokiaľ odsúdený poukazoval na skutočnosť, že svedok Q. S. bol odsúdený za objednávky vražd, táto skutočnosť bezpochyby nie je jediným dôkazom alebo skutočnosťou na základe ktorých bol tento svedok obvinený z objednávky ďalších vražd, pričom tieto skutočnosti samy osebe nie sú dôkazom alebo novou skutočnosťou, ktorá by zakladala sama o sebe dôvod na povolenie obnovy konania vo veci odsúdeného.

Krajský súd Trenčín uznesením 2Tos 69/2018 z 06.09.2018 („uznesenie 2Tos 69/2018“) zamietol sťažnosť odsúdeného Q. proti uzneseniu 6Nt 86/2015. Sťažnostný súd okrem iného skonštatoval, že okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Okresný súd v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé nielen to, že odsúdený sa návrhom na obnovu konania domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste napriek tomu, že v konaní o povolenie obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že niektoré argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému súdu už v pôvodnom konaní, a že ide z časti o opakovanie námietok voči postupu orgánov činných v trestnom konaní, ako i okresného súdu, čo bolo riešené v rámci konania na súdoch oboch stupňov, ktoré vo veci konali. Okresný súd v uznesení 6Nt 86/2015 správne skonštatoval, že jedinými novými skutočnosťami, ktoré vyšli najavo, sú iba tvrdenia odsúdeného Q. o skutkových okolnostiach, tj., že vražda poškodeného W. mala byť spáchaná na území Českej republiky v meste Břeclav, a že táto mala byť spáchaná na objednávku Q. S. (ktorý účast' na vražde, resp. že by bol jej objednávateľom kategoricky poprel), a že ďalšou takouto novou skutočnosťou má byť okolnosť, že peniaze, ktoré odsúdený vybral z bankomatu z peňažného účtu zosnulého poškodeného W. nepoužil odsúdený Q. pre vlastnú potrebu, ale časť z nich musel odovzdať Q. S.. Okresný súd tiež správne vyhodnotil, že pravdivosť týchto nových skutočností, tvrdených výlučne iba odsúdeným Q. nebola žiadnymi vykonanými dôkazmi ani inými, už doposiaľ známymi a preukázanými skutočnosťami podporená. Q. S. síce ako svedok pripustil, že osobu odsúdeného pozná z minulosti, tiež pripustil, že mu mohol ponúkať nejaké nehnuteľnosti na predaj, čo však aj množstvo iných ľudí takto robilo, ktorí ho tiež v takejto súvislosti a v tom čase oslovovali. S odsúdeným Q. však nikdy nič nerealizoval, pretože v tom období riešil iné svoje problémy.

Skutočnosť, že Q. S. bol odsúdený za objednávku inej vraždy, sama o sebe ešte nepodporuje pravdivosť tvrdenia odsúdeného o tom, že objednávateľom vraždy v posudzovanom prípade je skutočne táto osoba. Ani ostatné tvrdenie odsúdeného o tom, že odsúdený mal časť finančnej hotovosti z bankomatu z peňažného účtu poškodeného W. odovzdať Q. S. nebolo ničím preukázané a ako správne okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia poukázal, s touto skutočnosťou, o ktorú tiež opieral odsúdený Q. dôvody podaného návrhu na povolenie obnovy konania, Q. S. počas jeho výpovede svedka na verejnom zasadnutí okresného súdu vôbec nekonfrontoval. Sťažnostný súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, vrátane jeho záveru o tom, že i prípadná objednávka vraždy poškodeného W. ešte odsúdeného a priori nevyvíňa a nemôže byť preto dôvodom na povolenie obnovy konania.

Uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: ORP-545/1-VYS-TN-2016 Hk z 15.07.2016 bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. vo veci podozrenia zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť doposiaľ nezistený páchatel' tým, že dňa 12.05.2016 v Trenčíne na ul. Východná pred panelovým bytovým domom č. XXXX/XX pristúpil k poškodenej Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, tr. byt. I., B. XXXX/XX so slovami: "Povedzte svojmu synovi, že keď nechce mať problémy a vy tiež, nech stiahne žalobu" a následne z miesta odišiel, odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por.. Z predmetného uznesenia ďalej vyplýva, že 13.05.2016 poslala Q. Q. list na Generálnu prokuratúru, kde uviedla, že deň pred tým, ako išla na návštevu svojho syna Y. Q. do NVÚ Leopoldov, tak k nej pristúpil neznámy muž a povedal jej, že ak nechce mať problémy jej syn a aj ona, tak má syn stiahnuť žalobu a taktiež 13.05.2016 poslal na Generálnu prokuratúru list aj jej syn Y. Q., ktorý sa od matky pri návšteve dozvedel, čo sa stalo a ktorý v liste okrem iného oznamuje, že nikdy nestiahne svoj návrh na obnovu konania aj napriek tomu, že sa niekto vyhráza jeho rodine. Zároveň uviedol, že list považuje za trestné oznámenie. Tieto dva listy boli považované ako trestné oznámenia a k danej veci bola pred začatím trestného konania v zmysle § 196 Tr. por. vypočítaná poškodená Marta Q., kde v predmetnom uznesení je popísaný obsah jej výpovede. Vyšetrovateľ PZ ďalej skonštatoval, že objektívnu stránku trestného činu (vydierania) charakterizuje násilie alebo iné formy nátlaku, v tomto prípade hrozba inej ťažkej ujmy. Násilie možno všeobecne charakterizovať ako fyzický útok na určitú osobu alebo vec. Hrozba inej ťažkej ujmy môže smerovať proti cti, dobrej povesti, rodinnému životu, rozvratu manželstva, pokiaľ sa javí ako ťažká ujma a napadnutý to tak pociťuje. Musí ísť o neoprávnené konanie. Pri posudzovaní, či ide o ťažkú ujmu, treba vziať do úvahy osobné pomery napadnutého, najmä jeho duševné vlastnosti, skúsenosti, vyspelosť a podobne. Uzavrel, že z výsluchu Q. Q. je zrejmé, že v nebola naplnená objektívna stránka trestného činu. Q. Q. nikto násilím ani hrozbou násilia nenútil, aby niečo vykonala. Taktiež nemožno povedať, že by došlo k hrozbe inej ťažkej ujmy, nakoľko páchatel' nevyslovil žiadnu hrozbu, ktorá by smerovala k nejakej oblasti života, ktorá by mohla poškodiť poškodenú, resp. jej syna. Samotná poškodená uvedenú vetu nepocíťovala subjektívne ako nejakú hrozbu, je vyššieho veku, dôchodkyňa, žije v sociálnom byte, nič nemá, takže sa ani necítila ohrozená, ani na živote. Preto ani nepodávala trestné oznámenie a uvedený list chápala ako potrebu sa niekomu zveriť.

Uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: ORP-798/1-VYS-LV-2014 z 18.05.2015 bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. oznámenie vo veci podozrenia zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ku ktorému skutku malo dôjsť tým spôsobom, že 14.10.2014 bol doručený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach list odsúdenému Q. S., nar. XX.XX.XXXX v O., trv. bytom Q. cesta č. XXX, O. O., t.č. v ÚVTOS Želiezovce, v ktorom mal od neho Y. Q., nar. XX.XX.XXXX v I., trv. bytom I., t.č. v L. Leopoldov žiadať vyplatiť sumu 2000,- €, a to z dôvodov, že inak na neho prezradí vec, ktorá sa mala stať v Bratislave pri jazere Štrkovec, odmietnuté, nakoľko v danej veci nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na odloženie veci. Z predmetného uznesenia ďalej vyplýva, že 26.11.2014 bol na OKP OR PZ Levica odstúpené z operatívneho oddelenia OKP OR PZ Levica trestné oznámenie podané Q. S. z podozrenia zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 Tr. zák. ku ktorému malo dôjsť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia, ako aj výsledky preverovania uvedeného skutku. Oznamovateľ Q. S. bol k trestnému oznámeniu 12.11.2014 vypočítý, kde bol požiadaný o doplnenie trestného oznámenia, pričom okrem iného uviedol, že v minulosti od neho Y. Q. pýtal peniaze, a to len tak, aby mu ich požičal až do 14.10.2014, kedy mu poslal do výkonu trestu list v ktorom ho žiadal o vyplatenie sumy 2000,- €, inak vraj na neho prezradí nejakú vec, ktorá sa mala stať v Bratislave pri jazere Štrkovec. Q. S. uviedol, že on nevie o akú vec sa malo jednať, Y. Q. pozná od roku 2000 alebo od roku 2004 pričom sa s ním stretol vo výkone trestu odňatia slobody v Leopoldove a neskôr ho stretol v civile v roku 2006, 2007 kde mu mal ponúkať na predaj nejaké pozemky pri Senci, pričom v tomto sa ukázal podvod v ktorom prišiel o 300.000,- Sk, ale v tejto veci na neho trestné oznámenie nepodal.

List považoval za vydieranie. K veci bol vypočutý 20.11.2014 aj odsúdený Q., ktorý okrem iného uviedol je pravdou, že 14.10.2014 odoslal do ÚVTOS Želiezovce list v ktorom uviedol, že vec, ktorá sa stala v Bratislave pri jazere Štrkovec je na Okresnej prokuratúre v BA a že je za zmier a z toho dôvodu od neho žiadal náhradu škody 2000,- €, pričom v celej veci je on poškodený, kde ho Q. S. napadol a z toho dôvodu od neho žiada náhradu škody. Podľa neho žiadal legálne vyplatenie odškodného vo veci, kde je on poškodený a nejde o žiadne vydieranie z jeho strany. Písal to z dôvodu že z jeho strany išlo o to, že chcel s ním uzavrieť dohodu o zmier. Taktiež uviedol, že obdobný list mu poslal aj 20.11.2014. Vyšetrovateľ PZ ďalej skonštatoval, že zo spôsobu, akým napísal Q. list S. nevyplýva, že sa tomuto čímkol'vek vyhrážal alebo ho do niečoho nútil. Objektom trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 TZ je slobodné rozhodovanie človeka, pričom objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' neoprávnené núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy. Uzavrel, že vzhľadom na to, že v priebehu vyšetrovania nebolo zistené, že by zo strany Q. došlo k takému konaniu, ktoré by naplňalo základné znaky podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a ani iného trestného činu alebo priestupku, bolo potrebné rozhodnúť o odmietnutí podania.

Podľa § 393 ods. 1 Tr. por.: „Ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.“

Podľa § 394 ods. 1, ods. 4, ods. 5 Tr. por.:

„(1) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

(4) Skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

(5) Obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo príseďiaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.“

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por.: „Súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20180701>>.“

V prvom rade konajúci súd poukazuje, že z dikcie § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za „nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme“ v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za „nové skutočnosti alebo dôkazy“ v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca

prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Existencia samotnej „novej skutočnosti alebo dôkazu“ však na povolenie obnovy konania nepostačuje. Pri danosti prvej podmienky musí byť súčasne splnená aj druhá podmienka na povolenie obnovy konania a to, že tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť buď (a) iné rozhodnutie o vine alebo (b) vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Po preskúmaní podaného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a osobitne pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín 1T 27/2008, ako aj po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí a zhodnotení tam vykonaných dôkazov v spojení s už skôr zistenými skutkovými okolnosťami a prijatými právnymi závermi, súd dospejúc k záveru, že nie je daný dôvod pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., tento návrh podľa § 399 ods. 2 Tr. por. ako nedôvodný zamietol.

Na tomto mieste súd sumarizuje, že podstata aktuálne podaného návrhu odsúdeného Q. na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného Okresným súdom Trenčín pod 1T 27/2008 spočívala v tom, že novými skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré mali privodiť iné rozhodnutie o treste (keďže podľa aktuálne podaného návrhu odsúdený už nespochybňoval svoju vinu na stíhanom skutku, viac-menej svoju argumentáciu sústredil na to, že trest, ktorý mu bol uložený, je likvidačný, keď iné osoby, hoc odsúdené za viac trestných činov vraždy /druhovo rovnakých/, boli odsúdené na trest odňatia slobody kratšieho trvania), mali byť, že vraždu poškodeného W. mal vykonať na objednávku Q. S., pričom odsúdený v priebehu verejného zasadnutia viackrát poukazoval, že túto skutočnosť pred súdom uvádza prvýkrát a túto skutočnosť mali podporovať aj ním predložené a oboznámené uznesenia vyšetrovateľov PZ) a že poškodený W. zomrel v inom čase a na inom mieste, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku 1T 27/2008. V týchto skutočnostiach a z týchto dôvodov, mal byť odsúdenému Q. uložený trest odňatia slobody neprimeraný, „likvidačný“.

Pokiaľ ide o to, že vraždu poškodeného W. si mal objednať Q. S., k tomu súd dáva do pozornosti, že z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že nielenže odsúdený sa z tohto dôvodu obnovy konania už domáhal, a teda sa ukázalo ako nepravdivým tvrdenie obvineného, že túto skutočnosť uvádza pri aktuálne podanom návrhu na obnovu konania prvýkrát, ale zároveň nejde o skutočnosť, ktorá by mohla privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Z oboznámených uznesení 6Nt 86/2015 a 2Tos 69/2018 je zrejmé, že podstata argumentácie odsúdeného Q. v skoršom konaní, ktorým sa domáhal obnovy konania 1T 27/2008 (6Nt 86/2015), spočívala práve v tom, že vražda poškodeného W. mala byť odsúdeným Q. vykonaná na objednávku Q. S.. Z citovaných uznesení je potom ďalej zrejmé, že hoc súd vykonal výsluch svedka Q. S., odsúdeným tvrdená objednávka vraždy poškodeného W. Q. S. nebola nijakým spôsobom preukázaná. Na druhej strane i keby k preukázaniu tejto tvrdenej skutočnosti došlo, vo vzťahu k odsúdenému by sa to nepremietlo do iného výroku o vine, keďže jeho účasť na spáchaní skutku, za ktorý bol odsúdený, by to nevylučovalo a zároveň ani do iného výroku o treste v zmysle § 394 ods. 1 Tr. zák. (výmerou uloženého trestu odňatia slobody sa súd zaoberá nižšie). Práve z dôvodu, že Q. S. bol v súvislosti s touto argumentáciou odsúdeného už skôr v inom konaní (6Nt 86/2015) vypočutý, súd odmietol vykonať jeho opätovný výsluch odkazujúc na to, že jednak táto otázka bola súdmi už skôr právoplatne vyriešená a jednak, že by jeho výsluchom neboli zistené nové skutočnosti podstatné pre aktuálne rozhodnutie súdu.

Vo vzťahu k oboznámeným uzneseniam vyšetrovateľov PZ je ďalej potrebné poukázať, že tieto vo vzťahu k výroku o vine a treste odsúdeného za skutok, za ktorý bol odsúdený v konaní 1T

27/2008, nepredstavujú žiadne nové skutočnosti a dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. zák.. Je z nich totiž zrejmé len toľko, že postupom podľa príslušných ustanovení Tr. por. boli dve trestné oznámenia odmietnuté, nakoľko skutočnosti, ktoré v nich boli uvádzané, nenapĺňali znaky trestného činu vydierania alebo iných trestných činov. Zároveň, pokiaľ odsúdený Q. prostredníctvom týchto rozhodnutí chcel preukázať nedôveryhodnosť svedka Q. S., ktorý je podľa neho notorický klamár, súd dospel k opačnému záveru, a to, že Q. tak podľa odôvodnenia uznesenia ČVS: ORP-798/1-VYS-LV-2014 z 18.05.2015, ako aj podľa odôvodnenia uznesenia 6Nt 86/2015, vypovedal v zásade konzistentne, rovnako, čo jeho nedôveryhodnosť nepotvrzuje, ale vylučuje.

Ak odsúdený Q. poukazoval ďalej na to, že poškodený W. zomrel v inom čase a na inom mieste, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku 1T 27/2008, z ktorého dôvodu navrhol vykonať dokazovanie výsluchom pracovníčky matriky Bc. Q. S., notára JUDr. B. Q. a lekára, ktorý vypracoval znalecký posudok k pitve poškodeného W., tu súd poukazuje, že ide o opakovanie jeho skoršej argumentácie prezentovanej v konaní 6Nt 86/2015. Je pritom zrejmé z uznesení 6Nt 86/2015 a 2Tos 69/2018 nielen to, že súdy sa s touto argumentáciou už právoplatne vysporiadali, ale zároveň i to, že tieto skutočnosti, i keby boli dokázané, nepredstavujú „nové skutočnosti alebo dôkazy“ spôsobilé privodiť zmenu pôvodného rozhodnutia vo vine alebo treste. V prípade ich dokázania by totiž boli spôsobilé privodiť len úpravu skutkovej vety rozsudku 1T 27/2008 a v žiadnom smere by neboli podkladom pre iné rozhodnutie o vine alebo treste za spáchaný skutok. Keďže by vykonaním dokazovania v načrtnutom smere mohli byť zistené len skutočnosti, ktoré nie sú pre meritórne rozhodnutie v aktuálnom konaní podstatné, ako aj z dôvodu, že odsúdený neprezentoval, nešpecifikoval iné skutočnosti, ktoré týmto dokazovaním mali byť zistené, bolo i vykonanie dokazovania v tomto smere odmietnuté.

Záverom, pokiaľ odsúdený Q. viackrát opakoval, že trest, ktorý mu bol v pôvodnom konaní 1T 27/2008 uložený, je likvidačný, keď iné osoby, hoc odsúdené za viac trestných činov vraždy (druhovo rovnakých), boli odsúdené na trest odňatia slobody kratšieho trvania, súd považuje za potrebné dať do pozornosti odsúdeného ním opomínané skutočnosti. V prvom rade, odsúdený v priebehu hlavného pojednávania v konaní 1T 27/2008 svoju vinu popieral, k stíhanému skutku sa nepriznal. Toto sa premietlo aj do úpravy základnej trestnej sadzby uvedenej v § 145 ods. 2 Tr. zák., keď bola prevaha priťažujúcich okolností, nakoľko nebola zistená poľahčujúca okolnosť spočívajúca v jeho priznaní (§ 36 písm. l) Tr. zák.), ale len priťažujúca podľa § 37 písm. m) Tr. zák.. Zároveň do úpravy základnej trestnej sadzby uvedenej v § 145 ods. 2 Tr. zák. sa premietlo aj to, že odsúdený spáchal stíhaný skutok v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a bol stíhaný za opätovne spáchaný (obzvlášť závažný) zločin, pričom už predtým bol za zločin odsúdený. Preto súd aplikoval § 38 ods. 5 Tr. zák. a ukladal mu zvýšený trest odňatia slobody v rozpätí od 22 rokov a 6 mesiacov do 25 rokov. Takéto zvýšenie základnej trestnej sadzby totiž prichádza do úvahy len pri recidíve, pričom odsúdený si podľa jeho argumentáciu túto mylne zamieňa s ukladaním súhrnného trestu (tzn. za trestnú činnosť spáchanú skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej veci), v ktorých prípadoch prichádza do úvahy dokonca i upustenie od uloženia súhrnného trestu. Nemenej významnou je konštatácia, že ak by odsúdený už v pôvodnom konaní tvrdil skutočnosti, ktoré tvrdí aktuálne, tj. že vražda poškodeného W. bola vraždou, ktorú on vykonal na objednávku, toto by sa nevyhnutne muselo premietnuť do zmeny právnej kvalifikácie stíhaného skutku, kedy by sa už nejednalo o vraždu podľa § 145 Tr. zák., ale úkladnú vraždu podľa § 144 Tr. zák., pre ktorý prípad mu mohol byť ukladaný trest odňatia slobody ešte prísnejší.

Súd preto uzatvára, že nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., a preto aplikujúc § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania Okresným súdom Trenčín pôvodne vedeného pod 1T 27/2008, ako nedôvodný, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.